

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

2. Sanctificatus in utero materno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

Respondeo hoc quoque decidi debere ex priuatâ cuiusque de prædestinatione sententiâ. Est autem mea, *gratis* illam fieri factâque de facto esse ad gratiam formaliter, & ad gloriam virtualiter, *propter merita* autem *præuisa*, ad gloriam formaliter. At non est Ratio, cur hinc IOSEPHVM, aliûmve, excipiam. Hoc ergo eodem prædestinationis genere ipse quoque prædestinatus est.

E L O G I V M I I.

I O S E P H

Sanctificatus in vterô maternô.

NEquaquam, vt videri posset, pauci sunt, præsentis veritatis, siue testes, siue Auctores. Illam enim admittunt Carthag. lib. 4. hom. 3. & lib. 18. hom. 14. Gerson. Serm. de Nat. B. V. & 3. part. Alphas. 59. lib. 2. vbi id se legisse dicit in officio Hierosol. Iacobus de Valentia super Magnificat. Eckius in hom. 4. de Conceptione **MARIÆ**, & hom. priore de S. IOSEPH. Villegas in flore SS. Barry mihi fol. 110. Bernardinus de Bultis part. 4. Serm. 12. Cotonus conc. 4. de S. IOSEPH, Barrad. l. 6. c. 8. Polius in Hist. SS. Ioa- chim & Annæ part. 1. § 23. citans Bessæum, & Coppenstein. Salmeron tom. 3. tr. 28. pag. 244. & quem nancisci non potui, Isidorus Isolanus de S. IOSEPH cap. 9. & 10. citans pro se Theophilum, & Chrysoftomum. Tandemque Cornelius à Lap. in cap.

in cap. 1. Matth. fol. mihî 49. *Sanè, inquit, si Deus post B. Virginem illud alicui alteri ex initio recensitis dedit, S. IOSEPHO eius Sponso idipsum non negasse videtur; nempe eum, quoque sanctificatum in utero materno esse.*

Atqui (subinfero) testimonijs legitimis, quibus alia censerentur sufficienter probata, ostendi potest non solum recensitos à Cornelio, sed alios quosdam in ipso utero materno sanctificatos esse. Idem ergo etiam de nostro IOSEPHO prudenter credi potest.

In hoc Cornelij, meoque discursu, fundant se fere omnes citati; & meritò. Quo enim persona est major siue ratione officij, siue ratione gratiæ & sanctitatis, eo magis credi potest accepisse priuilegia illa, quæ alijs minùs dignis concessa sunt. At est S. IOSEPHVS, vt probat Suarez Disp. 8. Sect. 1. & 2. & ego hîc ex ipso suppono, utroque modo maior alijs MARIA minoribus; & tamen inter priuilegia ijsdem concessa etiam hujus præfinita sanctificatio probari potest legitimis testimonijs. Ergo eandem etiam IOSEPHVS accepit.

Hîc ego non ignoro, negaturum te, qui hoc, de quo sermo est, priuilegium IOSEPHO abiudicas, idem esse vlli alteri, præterquam Hieremiæ c. 1. v. 5. & Ioanni Baptistæ Luc. 1. v. 22. datum. Vbi equidem primò siue à minori ad majus, siue à pari argumentari pro IOSEPHO possum. Est enim, vt fatetur, cit. *Suar. ijsdem dignior; est saltem æ-*
quæ

quē propheta magnus in Israel, vt Abulensis super
Ma. h. ostendit; &c.

Verū quia hæc alibi aptius tractandā sunt,
solū in oppono Catalogum eorum, qui præter illos
à scriptura sacra nominatos de facto sanctificati
sunt in utero matris.

Ac primus quidem est Iacob Patriarcha, apud
Amros. l. 4. de Fide. cap. 4. & alios. 2. Moses,
apud Ephrem in Orat. de Transf. Christi. 3. Ia-
cebus Apostolus frater Domini apud Epiphani-
um, hæres. 29. 4. Afella Virgo apud Hieronym.
in epist. 15. ad Marcellam. 5. Victor apud Ber-
nardum Serm. de eius vita. 6. Nicolaus Episc.
apud Antoninum in 3. p. Sum. tit. 18. §. 5. & 6.
7. Dominicus, apud eundem cit. locō. 8. Ge-
orgius Episcopus Suellens. apud Dimasferpi in
apodixi illius. 9. Pontius apud Surium tom. 7.
14. Maij. 10. Nicolaus de Rupe Eremita Hel-
vetius apud Hugonem, in eius vita. Samsonem
quoque alij & S. Paulum producant. Verū de-
sunt de ijs legitimi testes. Et sufficere potest allatus
denarius; cui vniuersè nemo opinor nisi iusto
seuerior derogare poterit sub tanto-

rum testium authentico In-
strumento,

ELO-